

Η ΤΕΧΝΗ ΚΑΤΑ ΤΟΝ 18^{ΟΝ} ΑΙΩΝΑ

ΓΥΝΑΙΚΕΣ - ΖΩΓΡΑΦΟΙ

Σε μιά άπ' τις θαυμαστότερες αίθουσες του Παρισιού, άνοιξε πρό ήμερών μιά πρωτοτυποτάτη έκθεση, που εκίνησε τον θαυμασμό και την κατάπληξη του πόσον *μπλαζέ* έν τούτοις γιά τέτοια πράγματα Παρισινού κοινού.

Γιά πρώτη φορά, δηλαδή, στά γαλλικά καλλιτεχνικά χρονικά, παρουσιάστηκαν ως ένα *σύνολο*, τά κυριώτερα έργα των γυναικών - ζωγράφων που ελάμπρυναν τον 18ον αιώνα. Στόν τελευταίο σχή-

ΕΠΑΝΩ : Πορτραίτο της Κας Πουασσόν, μητέρας της Πομπανού. ("Έργο της Κας Λαμπιλ-Γκυάρ).

ΑΡΙΣΤΕΡΑ : 'Η δούκισσα του Πολινιάκ. ("Έργο της Κας Βιζέ-Λεμπρέν).

ΔΕΞΙΑ : 'Εσωτερικό γυναικείου άτελεί : 'Η Κα Βιζέ-Λεμπρέν παραδίδουσα ζωγραφικήν στη μαθήτριά της Λα Μαρία-Βικτωρία Λεμουάν. ("Έργο Μ. Β. Λεμουάν).

ματισμό της έκθεσεως αυτής βοηθοῦσαν όχι μόνο τά μουσεια, προσφέροντας τούς ωραιότερους σχετικούς πίνακες τών, αλλά και οι κάμπλουτοι *συλλέκται - φιλόξενοι*, δανείζοντας, άπ' την προσωπική του; πινακοθήκη, ότι τυχόν χρειάζοταν γιά νά συμπληρωθή ή συλλογή αυτή.

Στήν φειτειήν αυτήν έκθεση, παρουσιάστηκαν σωστά άριστουργήματα. Δίπλα στά έργα γυναικών ακαδημαϊκών - γιαιτι ή Βασιλική Γαλλική Ακαδημία της εποχής εκείνης είαν πολύ πιο *φεμινιστρια* άπ' τις σύγχρονες - έξετέθησαν και έργα μέ έντελώς άγνωστες γυναικείες ύπογραφές, που ως τόσο μπορεί κανείς νά πη πώς είνε πραγματικά έργα τέχνης.

Έμπρός λοιπόν, κυρίαί φεμινίστριαί της εποχής μας. Ίδου κάτι γιά τό όποιον δικαίως θά μπορούσατε νά υπερηφανεύεσθε... Αυτές αί καλλιτέχνιδες, έ ναι, κατορθώσαν νά εξισωθούν στην τέχνη τους μέ τούς άνδρας, και άποτελοῦν μιά νίκη γιά τό φεμινισμό πολύ άνώτερη άναμφισβήτητως άπ' τις σημερινές σευφραζέττες και τά μανιφέστα τους γιά την ψήφου !

'Η Κα Ουμπέρτ Μπρούκ. ("Έργο της Κας Σουζάνας Ζιρού).

αυτή τά μοντέλλα της μέσ' άπ' τις νεαρές και όμορφες άριστοκράτιδες της Αύλης.

Θέλετε τώρα νά θαυμάσετε και τό έργο μιάς Ακαδημαϊκής της εποχής εκείνης ; Στήν έκθεση αυτή μπορεί κανείς νή βρή άρχαιούς πίνακες της κ. Σουζάνας Ζιρού. Τό πορτραίτο (πατέλ) της Κας Ουμπέρτ Μπρούκ είνε άναμφισβήτητα άπ' τις λεπτότερες γυναικείες άπεικονίσεις του 18ου αιώνου.

'Η έκφραση του βλέμματος, προπαντός, είνε άπ' τις χαρακτηριστικότερες και γενικώς τό σύνολον της συνθέσεως είνε άριστουργηματικόν.

'Η συλλογή κλείνει μέ μερικά άλλα έργα, μέ άγνωστες ως επί τό πλείστον ύπογραφές, αλλά που προκλιούν ένα έντελώς πρωτότυπο ένδιαφέρον. Πρόκειται γιά άπεικονίσεις μεγάλων ζωγράφων από βοηθούς των ή μαθητριάς των. Οι καλλίτεροι τέτοιοι πίνακες είνε «ό Φαγκαρνά» άπ' την ενήουμένη του βοηθό Μαργαρίτα Ζερά, και «ή Κα Βιζέ - Λεμπρέν», που άναδημοσιεύομεν έδώ, άπ' την μαθήτριά της Μαρία Βικτωρία Λεμουάν. Επίσης άριστουργηματικό θεωρείται ή κ. Ρεκαμύ έργον της κ. Μορέν, την όποίαν και άναδημοσιεύομεν.

Ο φιλότεχνος

'Η Κα Ρεκαμύ. ("Έργο της Κας Μορέν).

Επίσης άριστουργηματικό θεωρείται ή κ. Ρεκαμύ έργον της κ. Μορέν, την όποίαν και άναδημοσιεύομεν.

(*) Μέ άλλα λόγια κατηγορήθηκε ότι ως οικονομός καταπαταλοῦς φοροτία κερών γιά τον φωτισμό του βασιλικού πύργου...